FUNDACJA JANA PAWŁA II
JOHN PAUL II FOUNDATION

BIULETYN / NEWSLETTER

VOL. VII, NO. 26 | PUBLISHED BY JOHN PAUL II FOUNDATION VIA DI PORTA ANGELICA 63 00193 ROME, ITALY TEL. 06-9761-7577 TEL/FAX: 0039-0668-618-44; E-MAIL: jp2f@nettuno.it | JUNE 2009

CZWARTA ROCZNICA ŚMIERCI JANA PAWŁA II

2 kwietnia jest ważną datą w życiu Kościoła i w życiu Fundacji Jana Pawła II. Wracamy myślą do pamiętnego 2005 roku, kiedy to cały świat dowiedział się o przejściu Jana Pawła II do domu Ojca. Każdego roku dzień ten jest czasem refleksji i wdzięczności Panu Bogu za ten wielki pontyfikat. Tego roku, w czwartą rocznicę «błogosławionej śmierci Jana Pawła II» (kard. St. Dziwisz) Ojciec Święty Benedykt XVI zaprosił młodzież diecezji rzymskiej do Bazyliki św. Piotra na Mszę św. upamiętniającą tę rocznicę. Równocześnie był to dla młodych czas przygotowania do Światowego Dnia Młodzieży, który wspólnie z Biskupem Rzymu przeżywali w Niedzielę Palmową. **«Dzisiejszego wieczoru gromadzi nas pamięć o nim, która wciąż pozostaje żywa w sercach ludzi, o czym świadczy również niekończąca się pielgrzymka wiernych do jego grobu w Grotach Watykańskich»** – zaznaczył Benedykt XVI na początku swojej homilii. **«Jan Paweł II potrafił przekazać ogromną dozę nadziei, opartej na wierze w Jezusa Chrystusa, który pozostaje ten sam „wczoraj, dziś i na wieki”** (por. Hbr 13, 8)**, jak mówiło motto Wielkiego Jubileuszu Roku 2000. Jako czuły ojciec i uważny wychowawca, wskazywał pewne i niezachwiane punkty odniesienia potrzebne wszystkim ludziom, a szczególnie młodzieży. A w godzinie agonii i śmierci to nowe pokolenie zapragnęło mu pokazać, że zrozumiało jego nauczanie, i zgromadziło się w ciszy na modlitwie na placu św. Piotra i w wielu innych miejscach na świecie. Młodzi czuli, że jego odejście było ogromną stratą: umierał „ich” Papież, którego uważali za „swojego ojca” w wierze. Jednocześnie przeczuwali, że zostawił im w spadku swoją odwagę i spójność świadectwa».**(*L'Osservatore Romano*, nr 5 (313) 2009 ss. 11, 12)

Tego samego dnia o godzinie 7 rano przy grobie Sługi Bożego Jana Pawła II Mszy św. przewodniczył kard. Stanisław Dziwisz, a koncelebransami byli: kard. St. Ryłko, bp Antoni Dydycz OFM Cap., bp Marian Florczyk oraz kapłani polscy pracujący w Rzymie. Jak co czwartek we Mszy św. uczestniczyły polskie siostry zakonne pracujące w Rzymie, Polacy mieszkający w Wiecznym Mieście oraz pielgrzymi przybyli do Rzymu w związku z tą rocznicą.

Ksiądz Kardynał w serdecznych słowach przywołał pamięć Jana Pawła II, który jest dla naszego pokolenia wiarygodnym świadkiem Ewangelii. *«Coraz bardziej utrwala się i uderza nas fakt, że misja Jana Pawła II nie skończyła się 2 kwietnia 2005 r. Ona z roku na rok przybiera*

coraz dojrzalsze formy. My sami z roku na rok wzrastamy w świadomości daru, jaki otrzymaliśmy w osobie tego, którego przez dwadzieścia siedem lat nazywaliśmy Piotrem naszych czasów. (...)

Możemy powiedzieć, że na naszych oczach tworzy się niezwykła pieśń o życiu i śmierci Jana Pawła II, o jego oddziaływaniu na wiarę i postawę milionów chrześcijan na całym świecie. Tę pieśń tworzą świadectwa ludzi, którzy utożsamiają się z duchowością Sługi Bożego, z jego spojrzeniem na sprawy Boga i człowieka, Kościoła i świata. Tę pieśń tworzy wzrastająca liczba szkół, instytucji, ośrodków naukowych i duszpasterskich, które obrały sobie za Patrona Jana Pawła II. A nie jest to tylko patronat symboliczny, bo najczęściej inspiruje on ludzi do refleksji i działania, do uczestnictwa w życiu społecznym w myśl wskazań Patrona. W ten sposób zmarły cztery lata temu Papież nadal jest przewodnikiem. Jest towarzyszem drogi dla osób i ich rodzin, dla wspólnot i środowisk. (...) Kolejne strofy do papieskiej pieśni dopisuje młode pokolenie, szukające wzorców postępowania, prawdziwych autorytetów, i znajdujące je w osobie i nauczaniu Papieża, który odszedł już do domu Ojca, ale nadal spogląda na nas z niebieskich wyżyn».

POKÓJ PAMIĘCI JANA PAWŁA II W SEATTLE

W dniu 1 kwietnia 2009 r. Koło Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w Seattle bardzo uroczyście obchodziło czwartą rocznicę śmierci naszego rodaka Jana Pawła II. Tym donioślej, że to wspomnienie połączone zostało z otwarciem i poświęceniem Pokoju Pamięci Jana Pawła II przy parafii św. Małgorzaty Szkockiej w Seattle.

Koło Fundacji zainicjowało i przygotowało projekt utworzenia Pokoju Pamięci Jana Pawła II zaraz po śmierci Papieża w 2005 r. Z braku możliwości lokalowych utworzono na początku tymczasowy pokoik pamięci, w którym rozpoczęto gromadzenie książek i pamiątek po naszym wielkim Rodaku. Jednak tak małe pomieszczenie, jakim wówczas dysponowaliśmy, i trudne dojście do niego nie spełniały naszych oczekiwań.

W roku 2007, po przekazaniu nam przez parafian amerykańskich pokoju służącego im do tej pory jako podręczny magazynek składowy, przystąpiliśmy do całkowitej przebudowy tego pomieszczenia. Należało rozpocząć wszystko od podstaw, gdyż stara konstrukcja najstarszego w Seattle, blisko stuletniego kościoła św. Małgorzaty, po rozebraniu groziła zawaleniem. Rozpoczynając prace bez jakiegokolwiek wsparcia finansowego, podjęliśmy się zadania prawie niemożliwego do wykonania.

Przebudowa tego pomieszczenia z całkowicie nową konstrukcją ścian i nową częścią dachu wymagała wiele wysiłku i nakładu znacznych kosztów. Jednak dzięki wsparciu modlitewnemu i włączaniu się stopniowo poszczególnych parafian z różnymi kwalifikacjami zawodowymi - co stanowiło dla nas wyraźne znaki Bożej pomocy - utwierdzaliśmy się w przekonaniu, że wolą Bożą jest, ażeby w tym miejscu powstało pierwsze centrum Jana Pawła II w północno-zachodniej części USA, i to dodawało nam zapału do kontynuowania tego dzieła.

Pierwszy etap został zakończony otwarciem i poświęceniem Pokoju Pamięci Jana Pawła II w dniu 1 kwietnia 2009 r., oraz udostępnieniem go wszystkim parafianom i osobom zainteresowanym z innych parafii.

Na uroczystość obchodów 4. rocznicy śmierci Jana Pawła II, połączoną z uroczystym otwarciem pierwszego na tym wybrzeżu Pacyfiku pokoju-muzeum upamiętniającego pontyfikat Jana Pawła II, zaprosiliśmy administratora Fundacji ks. prał. Stefana Wylężka. Jednocześnie, w oparciu o nauczanie Jana Pawła II i w tematyce Roku św. Pawła, wygłosił on rekolekcje wielkopostne dla parafian kościoła św. Małgorzaty w Seattle. Zaproszenie przyjął też arcybiskup Seattle Aleksander J. Brunett, jak również wielu księży.

Obchody rozpoczęliśmy uroczystą Mszą św. o godz. 17.00, sprawowaną w intencji rychłej beatyfikacji Jana Pawła II. Mszy św. przewodniczył abp Aleksander J. Brunett w asyście ks. prał. Stefana Wylężka, ks. Piotra Dzikowskiego – proboszcza polskiej parafii w Takomie, ks. Tadeusza Rusnaka – proboszcza polskiej parafii w Portland, ks. Stanisława Michałka – proboszcza św. Małgorzaty, oraz księży z innych parafii.

Przybywających parafian i gości witało przy wejściu do kościoła 12 Rycerzy Kolumba. We Mszy św. wziął udział chór parafialny, który swoim repertuarem ubogacił

liturgię Mszy św. Wierni, wypełniający kościół aż po brzegi, przeżywali tę wielką i niezapomnianą uroczystość z powagą i namaszczeniem. Wielu honorowych gości, łącznie z członkami Koła Przyjaciół Fundacji, zasiadało w pierwszych ławkach.

W uroczystej procesji z darami szli przedstawiciele parafii w strojach krakowskich, niosąc dary chleba i wina. Za nimi szli przedstawiciele młodzieży z darem dla Arcybiskupa, wybitym na tę okazję medalem z wizerunkiem papieża Jana Pawła II i datą otwarcia Pokoju Pamięci; ofiarowano też album Fundacji. Na końcu procesji szły dzieci w strojach krakowskich, które wręczyły abp. A. Brunettowi bukiet biało-czerwonych kwiatów.

Arcybiskup Aleksander J. Brunett wygłosił piękną homilię. Mówił o swoich spotkaniach z Janem Pawłem II oraz o aktualności jego nauczania. Zachęcił również wszystkich, by inicjatywa pokoju–muzeum Jana Pawła II była stałym przejawem obecności dziedzictwa polskiego, ubogacającego życie wiary diecezji Seattle.

Po zakończeniu uroczystej Mszy św. orszak prowadzony przez Rycerzy Kolumba, wraz z Księdzem Arcybiskupem, księżmi, ministrantami i całą służbą liturgiczną przeszedł na zewnątrz kościoła do sali parafialnej, gdzie przy wejściu jest zlokalizowany Pokój Pamięci Jana Pawła II.

Tam czekał już na wszystkich zespół muzyczny pod dyrekcją znanego skrzypka Tadeusza Dziekońskiego. Członkowie zespołu, kolorowo ubrani w stroje ludowe, przygrywali całemu orszakowi, który zatrzymał się przy zamkniętych drzwiach Pokoju Pamięci. Arcybiskup A. Brunett przeciął wstęgę i poświęcił pokój, a po odmówieniu modlitwy wygłosił krótkie przemówienie zachęcając do kontynuowania polskiej tradycji kulturalnej.

Po wejściu do pokoju-muzeum, składającego się z dwóch sal, ks. prał. Stefan Wylężek przekazał nam przywiezione z Rzymu bardzo cenne dary do Pokoju Pamięci, a mianowicie: piuskę Jana Pawla II, piękną stułę z wizerunkiem Matki Boskiej Ostrobramskiej, tekst *Bulli* ogłaszającej Wielki Jubileusz Roku 2000 z autografem Jana Pawła II, Papieskie *Annuario Pontificio* 2001, oraz kilka medali. Jesteśmy niezmiernie wdzięczni za te bezcenne dary, bo wyeksponowanie ich przyczyni się do stworzenia w tym miejscu równocześnie klimatu modlitwy.

Po tej uroczystości poświęcenia, „Master of ceremony", Marian Strutynski, zaprosił wszystkich do dolnej sali, gdzie nasze panie przygotowały uroczyste przyjęcie.

Podczas bankietu serwowano potrawy wywodzące się z polskiej kuchni, szczególnie lubiane przez Arcybiskupa. Przy tej okazji wygłosił on jeszcze jedno przemówienie.

Prezes Koła Przyjaciół Fundacji Regina Zbanyszek w krótkim zarysie przedstawiła historię powstania Koła przy parafii św. Małgorzaty, datującego się z 2002 roku, oraz podziękowała wszystkim, którzy w wieloraki sposób przyczynili się do powstania Pokoju Pamięci. Medalem wybitym na tę okazję nagrodziła architekta wnętrz Michaela Lombardi, który całą swoją pracę w ciągu tych dwóch lat wykonywał bez pobierania wynagrodzenia.

Na zakończenie ks. prał. Stefan Wylężek w krótkich słowach powiedział o Fundacji, jej celach i zadaniach, zapoznając z tym dziełem licznie zgromadzonych gości, którzy mieli możliwość po raz pierwszy usłyszeć o Fundacji Jana Pawła II.

Uroczystość miała wymowny charakter i dzięki niej to szczególne miejsce, upamiętniające naszego wielkiego rodaka Jana Pawła II, drogiego nie tylko polskiemu sercu, ale i ludziom różnych kultur i wyznań, stało się znane wielu osobom z różnych parafii w Seattle i w okolicy.

Drugim etapem naszej pracy będzie organizowanie w tym miejscu spotkań młodych i propagowanie nauczania Jana Pawła II, ażeby zapoznając się bliżej z sylwetką tego Świadka Ewangelii danego nam na te czasy, mogli korzystać z jego wskazówek, a wdrażając je na co dzień, przyczyniali się tym samym do budowania chrześcijańskiej kultury życia, czego najbardziej pragnął wielki papież Jan Paweł II. Powierzając to miejsce pod patronat Sługi Bożego Jana Pawła II dążymy do stworzenia w nim centrum nauczania i ewangelizacji.

Regina Zbanyszek

PROJEKT USTANOWIENIA DNIA JANA PAWŁA II W PROWINCJI ONTARIO W KANADZIE

Deputowany do Parlamentu Ontario Frank Klees wystąpił z inicjatywą, by dzień 2 kwietnia, upamiętniający rocznicę śmierci Jana Pawła II, został oficjalnie ogłoszony w prowincji Ontario *Dniem Jana Pawła II*. Inicjatywa ta spotkała się z wielkim zainteresowaniem i poparciem członków Parlamentu. Odbyły się już dwa czytania projektu uchwały, przyjęte jednogłośnie, a trzecie ostatecznie aprobujące tekst legislacyjny, będzie miało miejsce w najbliższym czasie. Projekt ten odbił się szerokim echem nie tylko w Kanadzie, ale i poza jej granicami.

Członkowie Koła Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w Toronto włączyli się w tę inicjatywę, wyrażając swoje poparcie dla niej. Szczególną rolę odegrał, od początku należący do Koła Przyjaciół, były długoletni członek Parlamentu Rządu Federalnego z Partii Liberalnej, pan Jesse Flis.

Frank Klees, przedstawiając ten projekt zaznaczył, że nie jest katolikiem, ani nie ma polskiego pochodzenia. Z pochodzenia jest Niemcem i protestantem, który studiował teologię w seminarium Baptystów, ale od wielu lat pozostaje pod wrażeniem życia i nauczania Jana Pawła II. Jan Paweł II stał się punktem odniesienia dla najważniejszych wartości, których szuka dzisiejsze pluralistyczne społeczeństwo. Podajemy poniżej projekt uchwały legislacyjnej zaproponowany przez F. Kleesa.

Pan Frank Klees: *Uważam za przywilej oddanie hołdu Papieżowi Janowi Pawłowi II w tę czwartą rocznicę jego śmierci.*

Jako członek Parlamentu, w tym dniu dwa lata temu po raz pierwszy poddałem do rozpatrzenia Parlamentowi mój prywatny projekt ustawy, Uchwałę o ustanowieniu w Ontario 2 kwietnia Dniem Papieża Jana Pawła II. 19 lutego władza ustawodawcza uczestniczyła w debacie drugiego czytania odnośnie tej uchwały, i została ona jednogłośnie przyjęta. Przez ostatnie dwa lata do mojego biura docierały tysiące podpisów złożonych pod napływającymi nieprzerwanym strumieniem petycjami skierowanymi do władzy ustawodawczej z żądaniem wydania takiej uchwały.

Dzisiaj, jako Kanadyjczycy wyznający różne religie i pochodzący z różnych tradycji kulturowych, łączymy się razem, by zastanowić się nad wpływem jaki Papież Jan Paweł II miał na życie świata, tak często zagrożonego przez zbrojne konflikty i niesprawiedliwość społeczną. Przesłanie, które kierował do narodów przez cały czas swojej posługi było proste, ale zarazem głębokie: ***«Nie lękajcie się»****. W świecie, który doświadcza najpoważniejszego od czasu Wielkiej Depresji kryzysu ekonomicznego, słowa te wypowiadane dzisiaj w każdym zakątku świata mają szczególne znaczenie.*

Aby zapewnić przyszłym pokoleniom zamieszkującym Ontario możliwość korzystania z mądrości Papieża Jana Pawła II, wystąpiłem do Premiera i wszystkich członków tego Parlamentu o zwołanie trzeciego i ostatniego czytania, i o prawne uchwalenie Dnia Jana Pawła II, co zagwarantuje, że każdego 2 kwietnia, Ontaryjczycy będą pamiętać o dziedzictwie tego wielkiego duchowego przywódcy i obrońcy sprawiedliwości społecznej.

PROF. DR HAB. STANISŁAW KURAŚ (1927-2009)

Dnia 10 stycznia 2009 r. zmarł w Warszawie prof. dr hab. Stanisław Kuraś, wieloletni współpracownik Fundacji Jana Pawła, wydawca „Bullarium Poloniae". Odeszła bardzo bliska nam osoba; człowiek, który przez prawie 30 lat prowadził, razem ze swoją żoną panią prof. dr hab. Ireną Sułkowską-Kuraś, zmarłą w 2006 r., badania naukowe w Archiwum Watykańskim i w Bibliotece Apostolskiej Watykańskiej. Oboje naukowców, wydawców źródeł średniowiecznych, dzięki wsparciu finansowemu udzielanemu od 1977 r. przez École Française de Rome, a od 1983 r. przez Polski Instytut Kultury Chrześcijańskiej - Fundację Jana Pawła II, poprzez wydawnictwo „Bullarium Poloniae" ukazało ogromną wartość materiałów przechowywanych w dwóch największych instytucjach naukowych świata. W dotychczas wydanych siedmiu tomach *Bullarium Poloniae*, obejmujących lata od początków chrześcijaństwa na ziemiach polskich aż do 1471 r., zostało opublikowanych ponad 13 tysięcy różnego rodzaju dokumentów papieskich (bulli, suplik, brewiów). Jest to materiał 9-krotnie przewyższający to, co było znane przed 1978 r., a zakładać można, że do końca polskiego średniowiecza (do 1506 r.) odnajdzie się jeszcze kilka tysięcy nowych bulli.

Warto podkreślić ogromny wkład Fundacji Jana Pawła II w wydawnictwo *Bullarium Poloniae*. Już drugi tom *Bullarium*, wydany w 1985 r., ukazał się wyłącznie dzięki Fundacji, a od trzeciego całkowicie Fundacja Jana Pawła II przejęła program *Bullarium* i włączyła go do podstawowych projektów w okresie pontyfikatu Papieża Polaka, doceniając znaczenie tego typu badań dla przyszłych pokoleń. Wydawcy pokazali w *Bullarium Poloniae* jak żywe i ścisłe były relacje państwa polskiego ze Stolicą Apostolską w okresie średniowiecza, jak sprawy wielkiej polityki i problemy małych, a często zupełnie nieznanych z innych źródeł, obywateli Królestwa Polskiego były załatwiane w stolicy chrześcijaństwa. *Bullarium* ukazuje jednak przede wszystkim nieznaną dotychczasowym badaczom historię Kościoła na ziemiach polskich, obejmując swoim zasięgiem tereny całej archidiecezji gnieźnieńskiej, dawnej archidiecezji lwowskiej, Podola, Wielkiego

Księstwa Litewskiego, Żmudzi, Prus Królewskich i Książęcych. Historię Kościoła nie tylko tego katedralnego czy kolegiackiego, ale także lokalnego parafialnego, gdyż do Stolicy Apostolskiej kierowano sprawy ze wszystkich jednostek administracji kościelnej. *Bullarium* jest jedynym, jak dotąd tak pełnym i obejmującym tak rozległe terytoria wydawnictwem źródłowym materiałów proweniencji papieskiej. Jest dzisiaj wydawnictwem niezbędnym przy pisaniu prac z historii Kościoła, historii politycznej czy regionalnej, a także z zakresu innych nauk humanistycznych (historii sztuki, etnografii, muzykologii, itp.). Warto przybliżyć sylwetkę osoby, która przyczyniła się do tego, że każdy Polak, w każdej bibliotece naukowej na świecie, może wziąć do ręki wydawnictwo opierające się na materiałach Archiwum i Biblioteki Watykańskiej.

Stanisław Kuraś urodził się w Białej Krakowskiej dnia 7 października 1927 r., jako syn Franciszka i Marii Kurasiów. Dzieciństwo spędził w rodzinnym mieście, gdzie także rozpoczął swoją edukację i pierwsze kontakty z historią. Po ukończeniu gimnazjum został przyjęty w 1948 r. na Wydział Humanistyczny UJ, który ukończył w 1952 r. uzyskując tytuł magistra historii. Już w trakcie studiów zainteresował się naukami pomocniczymi historii i edytorstwem średniowiecznych tekstów. Podczas kwerend archiwalnych spotkał na swojej drodze życia osobę o szlachetnym sercu, i podobnie jak on, zakochaną w edytorstwie źródeł historycznych. Była nią, zmarła 2 lata temu pani prof. Irena Sułkowska-Kuraś, z którą w 1963 r. zawarł sakramentalny związek małżeński. Ich wspólne życie, a także pasja edytorska, jaką pielęgnowali do końca swoich dni, przyniosła Kościołowi i polskiej nauce olbrzymi, wprost nieoceniony materiał badawczy. Wydawnictwa prof. S. Kurasia i jego żony prof. Ireny Sułkowskiej-Kuraś, w tym w szczególności *Zbiór dokumentów małopolskich* (ponad 2,5 tys. dokumentów), *Kodeks mazowiecki* (ponad 700 dokumentów) a zwłaszcza *Bullarium Poloniae* (ponad 13 tys. dokumentów papieskich) pozwoliły i pozwalają prowadzić każdemu historykowi Kościoła, historykowi, prawnikowi, szerokie badania naukowe. Bez tych, i wielu mniejszych wydawnictw nauka polska, zwłaszcza nauka historyczna, tkwiłaby do dzisiaj jeszcze w schyłku XIX w.

Życie S. Kurasia to nie tylko wydawnictwa naukowe, to także praca dla Kościoła. Warto wspomnieć, iż nowo odkrywane i wydawane przez prof. S. Kurasia materiały do historii diecezji krakowskiej w średniowieczu, jak również do historii wielu instytucji kościelnych w Polsce, przyczyniły się m.in. do tego, iż w 1972 r. ks. kard. Karol Wojtyła metropolita krakowski powołał dr hab. S. Kurasia do Komisji Historycznej, opracowującej materiały do beatyfikacji królowej Jadwigi Andegaweńskiej. Kontakty S. Kurasia z przyszłym Papieżem Polakiem były o wiele częstsze i ściślejsze po 1978 r., gdy wraz z żoną rozpoczęli oboje badania naukowe w Archiwum Watykańskim i publikację papieskich dokumentów. Każdy tom *Bullarium Poloniae* był przez państwa Kurasiów osobiście wręczany Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II, który nigdy nie ukrywał swej ogromnej radości z faktu odkrywania coraz głębszych i bogatszych korzeni chrześcijańskich swojej ojczyzny.

Ogromne i nie do przecenienia są dokonania edytorskie państwa Kurasiów, także dla historii Kościoła. Przyznanie im w 2003 r. Feniksa - głównej nagrody wydawców katolickich za publikację materiałów watykańskich było tylko potwierdzeniem wielkiego uznania dla ich pracy na rzecz Kościoła i nauki polskiej. Uznania, którym cieszyli się zawsze i wszędzie, także poza Polską.

Wraz ze śmiercią pana prof. Stanisława Kurasia, Fundacja Jana Pawła II, podobnie jak nauka polska, a zwłaszcza świat historyków, bezpowrotnie stracił kogoś bardzo bliskiego. Ufamy jednak, że obecność wśród nas jego dzieł, to również obcowanie z nami profesora S. Kurasia, i że będzie przypominało nam zawsze o jego wielkich, wiekopomnych i nie do podważenia w jakikolwiek sposób, zasługach dla Kościoła i dla nauki polskiej. Będzie towarzyszyło każdemu badaczowi dziejów Kościoła i państwa polskiego nieprzerwanie. Jesteśmy i będziemy zawsze wdzięczni panu Profesorowi Stanisławowi Kurasiowi za tę możliwość osobistego, a jednocześnie naukowego i pełnego ciepła obcowania, za wieloletnią współpracę z Fundacją Jana Pawła II.

Przemysław Stanko

QUATRIÈME ANNIVERSAIRE DE LA MORT DE JEAN PAUL II

Le 2 avril est une date importante dans la vie de l'Eglise comme dans celle de la Fondation Jean Paul II. Nos pensées se tournent vers la mémorable année 2005 où le monde entier a appris le départ de Jean Paul II à la maison du Père. Chaque année ce jour devient, pour nous, le jour de réflexion et de reconnaissance à Dieu pour ce grand pontificat. Cette année donc aussi, le jour du quatrième anniversaire de « la mort bénie de Jean Paul II » (St. Card. Dziwisz) le Pape Benoît XVI a invité la jeunesse du diocèse de Rome à la Messe dans la Basilique Saint Pierre. Pour les jeunes ce fut en même temps un moment de préparation à la Journée Mondiale de la Jeunesse vécu avec l'évêque de Rome en ce Dimanche des Rameaux. **« Nous sommes réunis ce soir par son souvenir, qui continue à être vivant dans le cœur des personnes, comme le démontre également le pèlerinage ininterrompu des fidèles sur sa tombe, dans les Grottes Vaticanes. »** – disait Benoît XVI en commençant son homélie. **« Jean-Paul II réussissait à transmettre une forte charge d'espérance, fondée sur la foi en Jésus Christ, qui est "le même hier et aujourd'hui, il le sera à jamais" (He 13, 8), comme le dit la devise du grand Jubilé de l'An 2000. En tant que père affectueux et éducateur attentif, il indiquait des points de référence sûrs et solides indispensables pour tous, en particulier pour la jeunesse. Et à l'heure de l'agonie et de la mort, cette nouvelle génération voulut lui montrer qu'elle avait compris ses enseignements, en se recueillant silencieusement en prière place Saint-Pierre et dans tant d'autres lieux du monde. Les jeunes ressentaient que sa disparition constituait une perte: "leur" Pape, qu'ils considéraient comme "leur père" dans la foi, était en train de mourir. Ils ressentaient dans le même temps qu'il leur laissait en héritage son courage et la cohérence de son témoignage.»**

Le même jour, à 7 heure du matin, près de la tombe du Serviteur de Dieu Jean Paul II, a été concélébrée une Messe présidée par S.Em. Stanislaw card. Dziwisz entouré du cardinal St. Rylko, des évêques: Antoni Dydycz OFM Cap. et Marian Florczyk et de prêtres polonais travaillant à Rome. Comme chaque jeudi, les sœurs polonaises de Rome y ont participé avec des Polonais habitant la Ville Eternelle et les pèlerins venus pour cet anniversaire.

Le cardinal Dziwisz a rappelé, avec des paroles très cordiales, la mémoire de Jean Paul II qui a été pour notre génération un véritable témoin de l'Evangile. *« De plus en plus fortement s'installe en nous et frappe nos esprits le fait que la mission de Jean Paul II ne s'est pas arrêtée le 2 avril 2005. D'année en année elle prend une forme de plus en plus mûre. Nous-mêmes, au fil du temps, grandissons dans la conscience du don que nous avons reçu en la personne de celui que nous avons appelé pendant vingt sept ans le Pierre de notre temps. (…) Nous pouvons dire que devant nos yeux naît un chant extraordinaire sur la vie et la mort de Jean Paul II, sur son influence sur la foi et l'attitude de millions de chrétiens dans le monde. Cet hymne est écrit par les témoignages des hommes qui s'identifient dans la spiritualité du Serviteur de Dieu, dans sa vision des affaires de Dieu et de l'homme, de l'Eglise et du monde. Ce chant s'écrit avec la création de toutes ces écoles, institutions, centre de recherches et de pastorale qui ont choisi de porter le nom de Jean Paul II. Ce choix n'est pas seulement symbolique car, la plus part de temps, il inspire la réflexion et l'action des gens, leur engagement dans la vie sociale selon les idées du Patron. Ainsi, le Pape, décédé il y a quatre ans, reste notre guide, le compagnon de route de chacun, de familles, de communautés et de milieux divers. Et la jeune génération d'aujourd'hui, cherchant des modes de vie, des valeurs authentiques et les trouve dans la personne et dans l'enseignement du Pape, ajoutant ainsi des strophes nouvelles à ce chant. Pape déjà parti à la Maison du Père, mais qui nous regarde encore depuis là Haut. »*

ESPACE À LA MÉMOIRE DE JEAN PAUL II À SEATTLE

Le 1er avril 2009, le Cercle des Amis de la Fondation Jean Paul II à Seattle a célébré le quatrième anniversaire de la mort de Jean Paul II d'une manière particulièrement solennelle, d'autant plus que ce même jour a été inauguré l'Espace à la Mémoire de Jean Paul II à la paroisse de Sainte Marguerite d'Ecosse. Ce projet a été initié et préparé par le Cercle de Seattle immédiatement après la mort de Jean Paul II. C'était au demeurant une petite pièce où l'on rassemblait des publications et des souvenirs de notre grand compatriote. Cependant ce local trop petit et difficilement accessible ne pouvait pas satisfaire nos attentes.

En 2007, lorsque les paroissiens américains ont mis à notre disposition une pièce plus grande qui leur servait de dépôt, nous avons entrepris d'importants travaux de transformation de cet espace.

Il a fallu tout reprendre : la vieille structure de l'église centenaire menaçait de s'effondrer. En commençant ces travaux sans aucun soutien financier, le défi semblait impossible à relever.

La reconstruction de ce lieu, avec la réfection complète

des cloisons et d'une partie du toit, exigeait des efforts de tous et des sacrifices financiers importants. Et pourtant, grâce aux prières et aux engagements personnels de nombreux artisans de divers métiers – nous y voyions l'œuvre de la Providence – nous nous sommes convaincus que Dieu voulait qu'un premier centre Jean Paul II naisse dans cette région nord-ouest du Pacifique et cela nous encourageait.

La première étape est maintenant terminée, nous avons pu, le 1er avril 2009, inaugurer cet Espace de Mémoire de Jean Paul II et l'ouvrir à tous les intéressés.

A l'occasion de ce quatrième anniversaire et de cette heureuse inauguration, nous avons invité l'Administrateur de la Fondation, Mgr Stefan Wylezek qui a donné aux paroissiens de Seattle les conférences de Carême fondées sur l'enseignement de Jean Paul II et liées à l'année Saint Paul. Mgr Aleksander J. Brunett, archevêque de Seattle ainsi que de nombreux autres prêtres ont également accepté notre invitation.

C'est par une Messe solennelle à l'intention d'une rapide béatification de Jean Paul II que nous avons commencé cette soirée. La Messe, présidée par Mgr Aleksander J. Brunett, a été concélébrée par Mgr Stefan Wylezek, le père Piotr Dzikowski – curé de la paroisse polonaise à Takoma, le père Tadeusz Rusnak de Portland, le père Stanislaw Michalek – curé de la paroisse Sainte Margueritte à Seattle et plusieurs autres prêtres. 12 Chevaliers de l'Ordre de Christophe Colomb accueillaient les fidèles à la porte de l'Eglise. Le chœur paroissial a magnifié la liturgie et les participants remplissant l'église ont vécu une célébration inoubliable.

Nos invités d'honneur, assis dans les premiers rangs, ont regardé avec émotion la procession des offrandes: des paroissiens en costumes folkloriques de Cracovie portaient le pain et le vin, puis les jeunes apportaient à l'archevêque une médaille commémorative et l'album concernant la Fondation, enfin les enfants offraient des fleurs blanches et rouges.

Mgr Aleksander J. Brunett a prononcé une très belle homélie. Il parlait de ses rencontres avec Jean Paul II et de l'actualité de son enseignement. L'ouverture de cet espace-musée doit être pour longtemps un signe de présence du patrimoine spirituel polonais enrichissant la vie de la foi dans le diocèse de Seattle.

Après la Messe, le cortège des paroissiens et des célébrants, avec l'archevêque, mené par les 12 Chevaliers, s'est rendu à l'extérieur de l'église, près de l'Espace de Mémoire où l'attendait l'ensemble musical sous la direction du célèbre violoniste Tadeusz Dziekonski. Les musiciens en costumes folkloriques accompagnaient le cortège jusqu'à la porte du « musée ». L'archevêque A. Brunett a coupé le ruban, béni la petite salle et, dans une brève allocution, encouragé notre communauté à sauvegarder la tradition culturelle polonaise.

A l'intérieur de cet Espace composé de deux salles, Mgr Stefan Wylezek nous a remis des dons précieux apportés de Rome : une calotte blanche de Jean Paul II, une très belle étole avec l'icône de Notre Dame d'Ostra Brama, le texte de la Bulle instituant l'Année du Jubilée 2000 avec l'autographe de Jean Paul II, Annuario Pontificio 2001 et quelques médailles. Nous lui sommes profondément reconnaissants pour ces dons qui vont contribuer à y créer une ambiance de recueillement.

Le "Maître de cérémonie", Marian Strutynski, a ensuite invité toutes les personnes présentes à un banquet préparé par nos dames et où tout le monde a pu apprécier de délicieux plats de la cuisine polonaise. Mgr A. Brunett

qui a bien apprécié également cette partie de la culture polonaise a prononcé un bref éloge de cette partie de la journée.

La présidente du Cercle des Amis de la Fondation Jean Paul II, Mme Regina Zbanyszek, a présenté un brèf historique de la création de ce Cercle en 2002 et a remercié tous ceux qui ont permis la construction de cet Espace de Mémoire. Elle a remis la médaille commémorative à M. Michael Lombardi, architecte d'intérieur qui a travaillé gratuitement pendant deux ans pour cette œuvre.

A la fin de ces cérémonies, Mgr Stefan Wylezek a esquissé les objectifs et la mission de la Fondation la faisant ainsi connaître aux personnes qui en faisaient connaissance pour la première fois.

La cérémonie fut très belle et grâce à elle ce lieu de mémoire consacré à notre compatriote Jean Paul II, cher non seulement aux cœurs des Polonais, mais aussi à ceux d'hommes d'autres cultures ou religions, pourra dorénavant être largement connu.

Nous entrons dans la deuxième étape de notre travail – organisation de conférences, de rencontres, particulièrement pour les jeunes, pour transmettre l'enseignement de Jean Paul II. En approchant la silhouette de ce héros de notre temps, tous pourront profiter de sa sagesse et contribuer à l'évolution de la culture chrétienne dans nos vies. C'était le plus profond désir de ce grand Pape. En confiant ce lieu à ce Serviteur de Dieu nous voulons en faire un centre d'enseignement et d'évangélisation.

PROJET D'INSTAURATION DE LA JOURNÉE JEAN PAUL II DANS LA PROVINCE D'ONTARIO AU CANADA

Le député du Parlement d'Ontario, Frank Klees, a proposé de faire de la date du 2 avril, jour anniversaire de la mort de Jean Paul II, une Journée Jean Paul II dans la province d'Ontario. Cette initiative a souleve un important intérêt et soutien parmi les députés.

Deux lectures du projet de loi ont été adoptées à l'unanimité. La troisième, définitive, sera faite prochainement.

Ce projet a trouvé un grand écho non seulement au Canada, mais aussi en dehors de ses frontières.

Les membres du Cercle des Amis de la Fondation Jean Paul II à Toronto se sont joints à cette initiative en lui apportant leur soutien. Un rôle particulier a été joué là par Monsieur Jesse Flis du Parti Libéral, député du Parlement du Gouvernement Fédéral, membre du Cercle des Amis de la Fondation.

Frank Klees, en présentant son projet a souligné le fait qu'il n'est ni catholique ni d'origine polonaise. En effet, il est protestant d'origine allemande, il a étudié la théologie au séminaire baptiste, mais depuis de nombreuses années déjà il vit sous influence de la vie et de l'enseignement de Jean Paul II qui est devenu le point de référence de valeurs essentielles que cherche la société pluraliste d'aujourd'hui.

Voici le texte du projet de loi proposé par F. Klees:

« Je considère comme un privilège de rendre hommage au Pape Jean Paul II en ce quatrième anniversaire de sa mort. Il y a deux ans, j'ai soumis au vote du Parlement mon projet personnel d'instaurer le 2 avril comme Journée Jean Paul II à Ontario.

Le 19 février, l'autorité législative en a débattu lors de sa deuxième lecture et a adopté le projet à l'unanimité. Au cours de ces deux dernières années des milliers de signatures arrivaient à mon bureau sous les pétitions demandant l'adoption de cette loi.

Aujourd'hui, nous tous, Canadiens de religions et de traditions culturelles diverses, sommes unis pour réfléchir sur le rôle qu'a joué Jean Paul II dans la vie du monde si souvent menacé par des conflits armés et par l'injustice sociale. Le message qu'il a adressé aux nations pendant son pontificat était simple, mais très profond : « N'ayez pas peur ». Pour ce monde qui vit aujourd'hui l'une des ses plus importantes crises économiques ces paroles ont une signification particulière. C'est pour assurer aux générations prochaines d'Ontario la possibilité de puiser dans la sagesse de Jean Paul II que je me suis adressé au Premier Ministre et à tous les parlementaires leur demandant la troisième lecture du projet et promulguer la loi établissant la Journée Jean Paul II. Ainsi, chaque 2 avril les habitants d'Ontario se souviendront de l'héritage que ce grand leader spirituel et défenseur de la justice sociale nous a laissé. »

Traduction française
Christian Pierragnes